

Arrest

**nr. 108 782 van 30 augustus 2013
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 22 maart 2013 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 7 maart 2013 houdende het bevel om het grondgebied te verlaten met inreisverbod en vasthouding met het oog op verwijdering.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 mei 2013 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 7 juni 2013.

Gelet op de beschikking van 15 juli 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 augustus 2013.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat B. LOOS, die *loco* advocaat K. VERSTREPEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. DECORDIER, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

Over de ontvankelijkheid

Artikel 39/57, tweede lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) bepaalt dat het beroep dat is ingediend door een vreemdeling die zich op het ogenblik van de kennisgeving van de beslissing bevindt in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in artikel 74/8 van de vreemdelingenwet, bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet worden ingediend binnen een termijn van vijftien dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen het is gericht.

De termijn van vijftien dagen, bepaald in artikel 39/57 van de vreemdelingenwet, is van openbare orde en moet strikt worden toegepast.

Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij zich op het ogenblik van de kennisgeving van de bestreden beslissing in het Centrum voor Illegalen te Vottem bevond en derhalve in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in artikel 74/8 van de vreemdelingenwet. In de bestreden beslissing wordt bovendien uitdrukkelijk aangegeven dat de termijn voor het instellen van een beroep tot nietigverklaring bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen vijftien dagen bedraagt.

De bestreden beslissing werd ter kennis gebracht aan de verzoekende partij op 7 maart 2013. Derhalve is 22 maart 2013 de uiterste datum waarop de verzoekende partij een verzoekschrift tot nietigverklaring kon indienen. Er moet dus worden vastgesteld dat het op 25 maart 2013 ingediende beroep laattijdig is (RvS 25 mei 2005, nr. 144 929; J. BAERT en G. DEBERSAQUES, Raad van State, Afdeling Administratie (2. Ontvankelijkheid), in Administratieve Rechtsbibliotheek, Brugge, Die Keure, 1996, nr. 416). De Raad zou zijn bevoegdheid overschrijden mocht hij een laattijdig ingesteld beroep toch ten gronde behandelen (RvS 18 juni 2004, nr. 132 671).

Van de vaststelling van de onontvankelijkheid van het beroep wegens laattijdigheid kan enkel worden afgezien wanneer de verzoekende partij aantoonbaar dat zij wegens overmacht verhinderd werd tijdig haar verzoekschrift in te dienen. Overmacht kan enkel voortvloeien uit een gebeurtenis buiten de menselijke wil die door deze wil niet kon worden voorzien noch vermeden (Cass, 9 oktober 1986, RW 1987-88, 778; zie ook met de aldaar aangehaalde rechtspraak: J. Baert en G. Debersaques, Raad van State, Afdeling Administratie (2. Ontvankelijkheid) in Administratieve Rechtsbibliotheek, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 502-506).

Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet aan de partijen de grond werd meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld: "*Het verzoekschrift komt onontvankelijk voor wegens laattijdigheid.*" Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224 092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

Op 7 mei 2013 dient de verzoekende partij een verzoek tot horen in, waarin zij niet slechts vraagt gehoord te worden, maar tevens de redenen uiteenzet waarom zij wenst gehoord te worden. Gelet op het bovenstaande kan met deze schriftelijk aangevoerde redenen echter geen rekening gehouden worden. Ter terechtzitting van 6 augustus 2013, alwaar de verzoekende partij uitdrukkelijk uitgenodigd wordt te reageren op de in de beschikking van 27 mei 2013 opgenomen grond, stelt zij dat er een vergissing is gebeurd bij de Post. Op 7 maart 2013 werd de bestreden beslissing betekend. Binnen de 15 dagen, op 22 maart 2013, werd het beroep ingediend. De stempels op de enveloppe aangekomen bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zijn onleesbaar, maar verzoekende partij vertoont ter terechtzitting het origineel verzendingsbewijs met datum 22 maart 2013, waaruit moet blijken dat het verzoekschrift wel degelijk tijdig is. Verder blijkt uit e-tracker online dat volgens de gegevens van de Post het verzoekschrift op 25 maart 2013 verzonden werd en tevens op 25 maart 2013 om 5uur30 werd aangeboden bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wat niet kan. De verwerende partij gedraagt zich naar de wijsheid aangaande de laattijdigheid.

De Raad stelt vast het door de verzoekende partij ter terechtzitting neergelegde afgiftebewijs van een nationale aangetekende zending het afgiftebewijs betreft van de aangetekende zending waarmee het verzoekschrift werd verstuurd en dat uit dit afgiftebewijs inderdaad blijkt dat het verzoekschrift op 22 maart 2013 werd verstuurd. Zodoende dient te worden vastgesteld dat het verzoekschrift tijdig werd ingediend.

In het kader van een goede rechtsbedeling komt het gepast voor de debatten te heropenen en onderhavige zaak naar de algemene rol te verwijzen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De debatten worden heropend.

Artikel 2

De zaak wordt opnieuw verwezen naar de rol.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig augustus tweeduizend dertien door:

mevr. A. DE SMET,

kamervoorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET